

Stop 3. Verdenskrig: EIR nagler amerikanske krigshøge som fortsættelsen af Det britiske Imperium

12. juli 2016 – På den selvsamme dag, hvor Voldgiftsretten i Haag afsagde kendelse imod Kina i sagen om Filippinernes krav i det Sydkinesiske Hav, afholdt CSIS, det neokonservative center i Washington D.C., et heldagsforum om det Sydkinesiske Hav, der indledtes med en hovedtale af senator Dan Sullivan (R-AK.). Sullivan, senator John McCains kohorte på Senatskomiteen for Bevæbnede Tjenester, holdt en tale, der ville have passet godt på et nazistisk Nürnberg-stævne, for dernæst blot at blive afsløret af *EIR's* Bill Jones som værende talsmand og hitman for Det britiske Imperium i dets moderne forklædning, hvor de optræder som partiske krigshøge, der støtter op om Obamas krigsmobilisering imod Rusland og Kina.

Sullivan gentog, ligesom mange andre ved CSIS-konklaven, forsvarsminister Ash Carters linje, der siger, at USA's militær »kan og vil flyve, sejle og operere overalt, hvor international lov tillader det«. Han havde den uforskammethed at sige, at USA ønsker at bruge sin militærmagt således, at »aggressionskrige vil blive forvist til fortiden«. Han sagde, at de Grundlæggende Fædre skrev »sejladsfriheden« ind i vores Uafhængighedserklæring imod en tyran, der begrænsede denne frihed, og at vi viderefører dette forsvar for sejladsfrihed i dag med vores militær i det Sydkinesiske Hav.

Lederen af *EIR's* Washington-kontor Bill Jones sagde, at, for ham var historie vigtigt, idet én af hans forfædre var blevet dræbt i samme Amerikanske Revolution, og han havde en

korrektion at komme med i forhold til Sullivans historielektion. »Vore grundlæggende fædre havde gjort oprør imod et Britisk Imperium«, sagde Jones, »datidens hersker over verdenshavene, der ligeledes hævdede, at de repræsenterede »regering ved lov«, DERES lov, og at vi (USA) havde hævdet, at vi havde ret til at afgøre vores egen skæbne.« »Vi synes nu at have vedtaget Det britiske Imperiums rolle og insisterer på, at Kina gør det samme. Tænk engang over, hvordan Kina anskuer dette ud fra deres egen histories standpunkt. Hvis vi gennemfører Deres forslag om at opbygge vore militære styrker i regionen på vegne af »sejladsfriheden«, eller et andet påskud, vil dette føre til krig«, sagde Jones.

Sullivan var fuldstændig destabiliseret, med et publikum, der tav og tydeligvis var nervøs.

»Det er ikke os, der bestemmer reglerne«, fik han endelig fremstammet.

»Nok er vi lederne, men dette er en orden, baseret på regler. At sige, at vi skulle være en slags diktatorer, er forkert. Det er vi ikke enige i. Vi ønsker sejladss- og handelsfrihed. Flere og flere lande tilskynder os til at hjælpe, fordi man stoler på os. Se på NATO-mødet i sidste uge[!]. De stoler på, at vi ikke har territoriale krav, og de har brug for vores hjælp til at kæmpe tilbage imod nationer, der benytter sig af tvang, som Rusland og nu Kina.«

Det efterfølgende spørgsmål blev stillet af *Defense News*, hvis reporter sagde:

»For at følge op på det sidste spørgsmål, så sagde De, at vi nu bør sende to hangarskibs-grupper til permanent udstationering i regionen. Vil dette ikke udgøre en optrapning, der fører til yderligere spænding?«

Atter stod Sullivan afsløret og svarede defensivt:

»Det er ikke min anskuelse, at det, at vores land militært

står sammen med vore allierede til forsvar for handel og udveksling, skulle udgøre en form for trussel.«

Ikke desto mindre forløb Nürnberg-stævnet i række og geled.

[Alle ovenstående citater er parafraser, der ligger meget tæt op ad de respektive bemærkninger.]

Se også: Kinas ambassadør til USA giver USA's doktrin »omdrejningspunkt Asien« skylden for uroen omkring det Sydkinesiske Hav.

Se også: Afgørelsen fra Voldgiftsretten i Haag bærer ved til det krigsbål i det Sydkinesiske Hav, som Obama ønsker.

Se også: EIR indtager prominent rolle ved pressekonference i Washington om det Sydkinesiske Hav.